

Megvádolta még a szolgabíró Rásonyt azzal is, hogy a megyebizottsági tagokat és községi képviselőket megzsarolta. A csongrádi 48-as körnek hamis nyugtákkal számolt el, nagyobb pénzösszeget elikkasztott, néhai Neuschvender Lajostól pedig fölvetett száz koronát, hogy Hegyi Antal akkori plébános ellen cikket írjon.

Hollósy István dr védő nélkül jelent meg a tárgyaláson. A vádlott szolgabíró kijelentette, hogy az abban az időben dúló politikai harcok idején meggondolatlanul írt, elragadta a szenvedélye. A sértésekért bocsánatot kért.

Becsey Károly dr, a főmagánvádló képviselője erre visszavonta a vádat, a bíróság pedig megszüntette az eljárást.

Nincs víz a szegedi viztoronyban!

— Mi az oka a vízvezeték csődjének? —

(Saját tudósítónktól.) Hét esztendővel ezelőtt építették a szegedi vízműtelepet, amelynek modern berendezését tényeg büszkén mutogathatjuk a legkiválóbb szakembereknek is. A vízműtelep berendezése ritkítja a párját, ellenben Szegeden ma nincs víz. Amint beköszöntenek a meleg napok, beáll a vízhiány is és teljesen fölöslegesnek bizonyul minden hatósági intézkedés, hiábavalló a közönség folytonos molesztálása és büntetése, amivel a bajokat ideig-óráig takarni lehet. Kárba vész minden a vízpazarlás megszüntetésére irányuló akció, mert vízre elvégre szükség van és bizonyos, hogy nyáron több vizet fogyaszt a közönség, mint télen. Bizonyos ma már, hogy nem a közönségben van a hiba, hanem azokban, akik hét esztendővel ezelőtt nem gondoltak arra, hogy Szeged fejlődni fog és hogy ennek az óriáscsizmákkal rohanó városnak a vízszükséglete tetemesen megnövekedhetik az idők folyamán.

Rövid ideig még lehet titkolni a szomorú valóságot, rövid ideig a közönségre lehet tolni az ódiumát annak, hogy délutánonként levegő jön ki az emeleti lakások vízcsapjaiból, ideig-óráig még el lehet hitetni az emberekkel, hogy a vizórák hiánya miatt nincs víz Szegeden, de hamarosan kénytelenek lesznek az illetékes tényezők is nyilvánosságra hozni a meg nem cáfolható igazságot, hogy

BEÁLLOTT A VÍZVEZETÉK TELJES CSÖDJE

és ma már a vízműtelep a gépek szünet nélküli munkájával, a vezetők legnagyobb erőmegfeszítésével sem képes arra, hogy Szegedet állandóan ellássa ivóvízzel. Télen, amikor természetesen kevesebb a vízfogyasztás, szórványosan jelentkeznek csak a bajok, de nyáron, amikor több víz kell, — nemcsak Szegeden, de mindenhol a világon — és a közönség többet is fogyaszt, mert elvégre kénytelen erre, akkor megdöbbenéssel tapasztalja, hogy a vízvezetési csapokból nem jön víz és a polgárság, lehet tüzzel-vassal bevasalják rajta a víz díját, megsemmisítve a vizet kapni, pedig aránytalanul sokat fizet azért. Nem térünk ki ebben a cikkben arra a lehetetlen állapotra, ami csak Szegeden van meg, hogy tudniillik a külvárosok lakossága, amely a vízvezeték kétes előnyeit nem élvezzi, szintén kénytelen vízdíjat fizetni. Ez más lapra tartozik. Ez a cikk csak a belvárosiakat érinti, azt a publikumot, amely nagyon sokat fizet a vízért és nyáron semkap belőle.

MINDEN NYÁRON VÍZHIÁNY

van Szegeden. Délelőttönként még csak folyik a víz a csapokból, de délután hiába nyitják ki azokat. Víz helyett levegő jön ki onnan. Előfordult már eset, hogy orvosoknál sürgős műtéteknél nem volt víz, ami a legnagyobb bajokat is előidézhette volna, azok az iparosok, akiknek vízre van szükségük a legkellemetlenebb helyzetbe kerülnek sokszor és a hatóság mindössze annyit csinál csak, hogy ha a közönség jogosan fölszisszen, akkor „vizsgálatot indít”.

Megjelennek a lakásokban a vízműtelep emberei egy-egy rendőrrel. Megnézik a csapokat és ha konstatálják, hogy valaki a forró nyári napokon megengedte magának azt a passziót, hogy tele engedte vízzel a fürdőkádját, vagy folyni hagyta a csapból a vizet, hogy az hidegebb legyen, ekkor följelentik vízpazarlásért a rendőrségnél és szigorúan megbüntetik. A hatóság azzal védekezik, hogy a

KÖZÖNSÉG VÍZPAZARLÁSA

az oka minden bajnak. Azt mondják, hogy Szegeden sok vizet fogyasztanak a nyári hónapokban. Hát ez igaz, de így van ez mindenütt. Az embernek végre is azért van fürdőszobája, amelyért dupla vízdíjat fizet, hogy ott, ha nagy a melegség, napjában többször is megfürödjék. Ezt télen nem teszi meg, de nyáron bizonyára többször fürdenek azok az urak is, akik a közönséget okolják a bajokért.

Tavaly megtették, hogy az utcák locsolására már nem a vízvezetékből vettek vizet. Lajtákat állítottak föl a Tisza partján és a lajtákra át tiszai vízzel töltötték meg a locsoló kocsikat. Ettől az intézkedéstől sokat vártak, de az a várakozásnak nem felelt meg. Hiábavaló volt minden intézkedés azért, mert a hatóság azt nem tudott adni, amire szükség lett volna: vizet.

Nyomban megszűnt volna a vízhiány, ha gondoskodás történt volna arról, hogy

FÖLEMELJÉK A VÍZMŰTELEP VÍZMÉNYISÉGÉT,

de ezt nem tudták megtenni. Ma is annyi víz áll a közönség rendelkezésére, mint hét esztendővel ezelőtt és ha a hatóság azt akarná, hogy ne legyen vízhiány, akkor rá kellene parancsolni az emberekre, hogy kevesebb vizet fogyasszanak ma, mint fogyasztottak akkor.

Tudnunk kell itt még azt is, hogy az utolsó pár esztendőben hatalmas arányú volt Szegeden az építkezés és a többnyire

két-három emeletes új bérpaloták mind-egyik lakásában van fürdőszoba is, ami jelentékeny módon emelte a vízfogyasztást. Ezekben a fürdőszobákban természetesen sok vizet használnak, amit megtiltani nem lehet és amiért egyáltalában nem szabad vízpazarlással vádolni a közönséget.

Mi is ma a helyzet? Szegedet öt kut látja el vízzel. Két kut a József főhercegtéren van, kettő a Gizella-téren, egy pedig a vízműtelep gépházának udvarán. Ez az öt kut naponként hétezer köbméter vizet ad. Hétezer köbméter víz normális körülmények között talán elég egy olyan nagy város lakosságának, mint amekkora Szeged, de nyáron ez a vízmennyiség kevés. Ezt a hétezer köbméter vizet a viztoronyba szivattyúzzák, de a meleg időszakban, már júniusban is

DÉLBEN ÜRES A VÍZTORONY

és este tíz óráig nem is tudják azt megtölteni. Ilyenkor nincs nyomása a víznek és azért van, hogy az emeleti lakásokban délután nincs már víz. Ami víz mégis kijön a csapokból, az a vízcsövekben lévő állott víz, amely többször zavaros és sokszor ivásra nem alkalmas.

A délutáni órákban olyan nagy a vízfogyasztás Szegeden, hogy jöllehet két gözszivattyú állandóan, éjjel-nappal, szünet nélkül üzemben van, a viztorony este tíz óra előtt mégsem lesz tele és eddig az ideig csak a földszinti helyiségek bérlői nem panaszkodhatnak a vízvezetékre. Meg kell állapítani, hogy a vízműtelep vezetőit és a mérnökséget, amelyet ok nélkül szidnak, gáncs nem érheti. Nem az emberek az okai a szegedi vízvezeték csődjének, hanem az, hogy hét esztendővel ezelőtt nem számoltak a helyzettel.

Ezek le nem cáfolható és el nem ferdíthető adatok, amelyeket az egyetlen illetékes helyről, a szegedi vízműtelepről szereztünk be. Ott is tudják, hogy bajok vannak, de nem tudnak a bajokon segíteni. Ott ezt mondják:

— Hét évvel ezelőtt senki sem gondolt arra, hogy ilyen rohamos lesz Szegeden az építkezés. A sok új lakás és az ezzel járó jelentékenyen megnövekedett vízfogyasztás. Ez oka annak, hogy kevés a víz. Szerelőink állandóan vizsgálják a városban a csapokat, sok vízpazarlót fel is jelentünk, de az nem segít a bajokon.

Persze, hogy az nem sokat segít, ha négy-öt embert megbüntetnek. Ezzel legfeljebb azt érik el, hogy naponként négy-öt köbméterrel kevesebb vizet fogyasztanak az egész város területén, de ez igazán csak annyi, mint vízcsepp a tengerben.

TARTHATATLAN A HELYZET

így tovább: az bizonyos. Tenni kell valamit! Nem a közönséget büntetni, hanem mást. Még a vizórák kötelező behozatala sem segítene a helyzeten. Akkor is csak fogyasztának az emberek vizet, amit a vizóra sem tud csinálni. Hogy hogyan kellene a helyzeten segíteni, azon gondolkodzanak a szakemberek, valószínűleg ők is rájönnek arra, hogy egy mód van csak, ami orvosolja a bajokat: több vizet kell